

Když se Tali v úterý ráno chovala tak docela přičetně, řekla jsem si ve středu ráno, že si dáme ještě jedno repete.

Evidentně nějaká dobrá konstelace hvězdiček , či čo, ale bylo to o něčem úplně jiným, než v úterý, natož v to pondělí □ □ □ . Stereotyp při odchodu jsem narušila tím, že ven se šlo podle jména ze společného “odložení” v předsíni □ . Ne prostě měli sedni a čekali, až se vypravím a pak jsem je po jednom podle jména zavolala a jen prstem ukázala, kam si má kdo sednout. Tali si opět pak dala řízený pád pod schody, kde se usadila a ...zavádím novinku. Oni sedí, já je obejdu a pak je k sobě zavolám a jde se Semnou! Následoval nepovolený zrychlený přesun z podesty ohodnocený mým nasssštváním sykotem, jenž je vrátil zpátky nahoru.

A žádný vystřelení se támhle naproti k baráku, jde se hned doleva a společně. Ukázněný přechod výjezdu z parkoviště k sousednímu domu. Tam k mé radosti došlo ke splnění venčících povinností ze strany flekatý části družstva, neb ta než dojde k tomu, že se komplet vyvenčí, už jsme dávno skoro doma - bez ohledu na čas strávený venku □ . Protože hezky ukázněně seděla spolu s Rumíčkem, když jsem po ní uklízela, dala jsem jí velkovoľno jako odměnu. Sem teda netušila, jak moc se odmění □ . Na konci zeleného plácku byla jakási hromada věcí. Nenapadlo mě, že to není nějaký obvyklej bordel, kterej se sem-tam objeví, ale že to tam má rozložený pán, který je za autem. Tak mu tam udála revizi, koza pitomá □ . Houkla jsem hlasem mocným až nejmocnějším a to jí odpružilo. Děsně jsem se pánovi omlouvala a vysvětlovala mu, že jsem to měla za obvyklej binčus v okolí. Naštěstí se smál, nedivila bych se, kdyby mi chtěl nakopat řiť. Tak jsem to radši otočila, že půjdeme už tam, kam jsme měli namířeno původně. Jenže tam se zrovna vyskytoval čokl - teď to opravdu myslím v tom pejorativním smyslu - americký buldok. Hajzl a šmejd a postrach okolí. Ten šmejd, kterej mi opral starou Bubinku. Tak to ne, tak to ne, tam teď nejdem, otočila jsem to. A využila vzniklý pauzy k tomu, že jsme si procvičili přecházení silnice sem a táám a seeem a tááám a ještě sem. A pak hezky s povellem k noze jsme přešli už tam, kam jsem chtěla.

Tali si pak vypálila do prostoru a já si testla, jak moc dobře madam dokáže slyšet. Když chce. Na to, jak daleko byla a jak tichounce jsem pískla, zareagovala okamžitě. Uši tedy průchodné jsou, potěšilo mě. A průchodná asi byla pro tenhle den i mozkovna, protože když jsme pak zas zašli do míst, kde jí to v pondělí popadlo, chovala se normálně. Tak normálně, že když jsme popošli za dům a tam se potkali zase s fenkou rotíka a jejím bostonským doprovodem, nebyl problém zavelet, že tady jdeme a otočit to trochu jinam. Tím jsme se

dostali ke hřišti, kde je plácek z asfaltu a s betonovou zdí. A tady přišly ke slovu balonky. Rumíček je zvyklej, jak se chová balonek vystřelenej prosti zdi, takže ten věděl. S Tali jsem měla trochu obavy, aby ze sebe nevyrobila boxera ☐ . Ale dobrý, čumes má furt v původní podobě.

Zamířili jsme zase do zeleně, ale trochu si u toho i pocvičili. Pěkně chůzi u nohy a zastavování a sledování paničky. A taky honičku jsme si dali, páč jsem jim utíkala. Pěkně blbej nápad se dvěma čoklidama, málem jsem se o Rumajzla rozplácla ☐ . Tak jsme pak radši enem v klídku šli a před jedním z domů na velkým zeleným plácku si hráli. Tali naznala, že se jí chce jen tak se povalovat a žvejkat si balonek, tudíž jsem měla volný ruce pro Rumíčka. Enemže že jo, to vona by taky mohla vo něco přijít, když se tam tak válí a my si blbneme. Dokohátala se k nám, flusla balonek na zem a prej “Čutej!” Tak jsem čutala nastřídačku šměčka a pak si taky madam potrénovala klid před výstřelem ☐ neboli před vystřeleneým balonkem. Žádný, že se vypálí hned za ním, kulový. Pěkně si počká, až se jí to dovolí. Rumíčkovi jsem mezi tím ztratila balonek a tak měli každej svojí práci.

Balonky jsem potom už strčila do ledvinky a zamířila k našemu domu. Tam mi na trávníku Tali udělala radost. Cosi našla a nesla to ke mně. Otázala jsem se jí, cože to našla a ..... a ona to pustila. Posléze jsem zjistila, že to byla celá zabalená Kofila ☐ ☐ . Mocinky moc jsem jí pochválila a postupně jí do vzduchu vyházela asi milijoun odměn, aby si je mohla pochyťat. Ani Rumíček nepřišel zkrátka, aby mu to nebylo líto a nebyl smutnej. No a pak jsme radostně fšící tři mohli utíkat na tu podestu a mazat už domů. Jo tenhle reparát reparátu se vyloženě povedl. A bez krámu. Páč to by jinak nebyl reparát, že jo.